Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

26. října 2015 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Zařazení jména žalobce na seznam — Důkaz opodstatněnosti zařazení na seznam“

Ve věci T-290/14,

Andrij Portnov, s bydlištěm v Kyjevě (Ukrajina), zastoupený M. Cessieuxem, avocat,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené V. Piessevauxem a J.-P. Hixem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou D. Gauci a T. Scharfem, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1), jakož i rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26), a to v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení G. Berardis (zpravodaj), předseda, O. Czúcz a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Bukšek Tomac, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. května 2015,

vydává tento

* * Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobce, Andrij Portnov, ukrajinský státní příslušník, zastával v ukrajinské veřejné správě mnoho funkcí, mimo jiné funkci poradce ukrajinského prezidenta.

2 Dne 5. března 2014 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26, dále jen „napadené rozhodnutí“).

3 Článek 1 odst. 1 a 2 napadeného rozhodnutí stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám určeným jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které jsou těmito osobami nebo subjekty vlastněny, drženy či kontrolovány.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nezpřístupní fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze, a to přímo ani nepřímo ani v jejich prospěch.“

4 Podmínky dotčených omezujících opatření jsou vymezeny v dalších odstavcích téhož článku.

5 Téhož dne přijala Rada na základě de čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1, dále jen „napadené nařízení“).

6 V souladu s napadeným rozhodnutím stanoví napadené nařízení povinnost přijmout dotčená omezující opatření a vymezuje podmínky těchto omezujících opatření, které jsou věcně stejné jako v uvedeném rozhodnutí.

7 Jména osob, kterých se týká napadené rozhodnutí a napadené nařízení, jsou spolu s odůvodněním jejich zařazení na seznam a s dalšími údaji uvedena na seznamu v příloze uvedeného rozhodnutí a v příloze I uvedeného nařízení (dále jen „seznam“).

8 Jméno žalobce je na seznamu uvedeno s identifikačními údaji „bývalý poradce ukrajinského prezidenta“ a s následujícím odůvodněním:

„Osoba, proti níž je na Ukrajině vedeno trestní řízení za účelem vyšetření trestných činů v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí.“

9 Dne 6. března 2014 zveřejnila Rada v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení určené osobám, na něž se vztahují omezující opatření stanovená napadeným rozhodnutím a napadeným nařízením (Úř. věst. C 66, s. 1).

10 Podle tohoto oznámení mohou „dotčené osoby […] zaslat Radě žádost včetně podpůrných dokumentů, aby rozhodnutí o jejich zařazení na výše uvedené seznamy bylo znovu zváženo […]“. Oznámení rovněž upozorňuje dotčené osoby, že „mají možnost rozhodnutí Rady napadnout u Tribunálu […] v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 275 druhém [pod]odstavci [SFEU] a čl. 263 čtvrtém a šestém [pod]odstavci [SFEU]“.

11 Dne 17. dubna 2014 zaslal žalobce Radě žádost, aby rozhodnutí o zařazení jeho jména na seznam bylo znovu zváženo a aby mu byly sděleny skutečnosti, jež byly důvodem pro toto zařazení.

12 Rada potvrdila, že žádost se projednává, a v příloze k žalobní odpovědi a k duplice poskytla písemnosti tvořící spis žalobce, konkrétně dopis Nejvyššího státního zastupitelství Ukrajiny Vysoké představitelce Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 3. března 2014 (dále jen „dopis ze dne 3. března 2014“), jakož i další důkazy z doby po přijetí napadených aktů.

13 Napadené rozhodnutí bylo změněno prováděcím rozhodnutím Rady 2014/216/SZBP ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí napadené rozhodnutí (Úř. věst. L 111, s. 91), a napadené nařízení prováděcím nařízením Rady (EU) č. 381/2014 ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí napadené nařízení (Úř. věst. L 111, s. 33). Prováděcím rozhodnutím 2014/216 ani prováděcím nařízením č. 381/2014 ovšem nebylo postavení žalobce změněno.

14 Napadené rozhodnutí bylo změněno i rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění napadené rozhodnutí (Úř. věst. L 24, s. 16) a které vstoupilo v platnost dne 1. února 2015. V souvislosti s kritérii pro určování osob, na něž se vztahují dotčená omezující opatření, vyplývá z článku 1 uvedeného rozhodnutí, že v článku 1 napadeného rozhodnutí se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným [osobám určeným jako osoby odpovědné] za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které tyto osoby vlastní, drží či kontrolují.

Pro účely tohoto rozhodnutí se osobou odpovědnou [osobou určenou jako osoba odpovědná] za zneužití ukrajinských státních prostředků rozumí i každá osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují v souvislosti se:

a) zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku či se spoluúčastí na těchto činech nebo

b) zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku, či v souvislosti se spoluúčastí na těchto činech.“

15 Nařízení Rady (EU) 2015/138 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění napadené nařízení (Úř. věst. L 24, s. 1), změnilo napadené nařízení v souladu s rozhodnutím 2015/143.

16 Napadené rozhodnutí bylo později změněno rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění napadené rozhodnutí (Úř. věst. L 62, s. 25), a napadené nařízení prováděcím nařízením Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí napadené nařízení (Úř. věst. L 62, s. 1). Rozhodnutím 2015/364 byl změněn článek 5 napadeného rozhodnutí tak, že byla prodloužena použitelnost omezujících opatření týkajících se některých osob, jejichž jména byla již zařazena na seznam, do 6. března 2016 nebo do 6. června 2015. Prováděcím nařízením 2015/357 byla tedy nahrazena příloha I napadeného nařízení.

17 V návaznosti na tyto změny není již jméno žalobce uvedeno na seznamu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 29. dubna 2014 podal žalobce projednávanou žalobu. Zároveň podal návrh podle článku 76a jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení.

19 Rozhodnutím ze dne 4. června 2014 Tribunál zamítl návrh, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení.

20 Dne 24. července 2014 podala Rada žalobní odpověď. V souladu s čl. 18 odst. 4 druhým pododstavcem pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu rovněž podala odůvodněnou žádost, aby obsah blíže určených příloh žalobní odpovědi nebyl citován v dokumentech souvisejících s věcí, k nimž má veřejnost přístup.

21 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 4. srpna 2014 podala Evropská komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 11. září 2014 předseda druhého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil. Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 14. října 2014 se Komise zřekla předložení spisu vedlejšího účastníka.

22 Replika byla předložena soudní kanceláři Tribunálu dne 17. září 2014 a duplika dne 12. listopadu 2014. Rada rovněž podala v souladu s čl. 18 odst. 4 druhým pododstavcem pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu odůvodněnou žádost, aby obsah blíže určených příloh dupliky nebyl citován v dokumentech souvisejících s věcí, k nimž má veřejnost přístup.

23 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 vyzval Tribunál dne 31. března 2015 účastníky řízení, aby se vyjádřili k otázce, zda má žalobce po odstranění svého jména ze seznamu osob, na něž se vztahují omezující opatření, i nadále právní zájem na pokračování v řízení, a pokud ano, v souvislosti se kterými žalobními důvody. Účastníci řízení této výzvě vyhověli v určené lhůtě.

24 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 21. května 2015.

25 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jej týká;

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jej týká;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

26 Rada podporovaná Komisí navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za neopodstatněnou;

— uložil žalobci náhradu nákladů řízení;

— podpůrně určil, že účinky napadeného rozhodnutí budou zachovány až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení napadeného nařízení.

Právní otázky

K trvání právního zájmu žalobce na řízení

27 Je třeba připomenout, že v návaznosti na změny napadených aktů provedené rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357 není již na seznamu uvedeno jméno žalobce.

28 V odpověď na písemnou otázku Tribunálu (viz výše bod 23) vyjádřila Rada podporovaná Komisí názor, že žalobce neprokázal trvání právního zájmu na řízení.

29 Podle ustálené judikatury musí předmět sporu, stejně jako právní zájem žalobce na řízení, přetrvat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nemohlo být vydáno rozhodnutí ve věci samé, což předpokládá, že žaloba může ve výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který ji podal (viz rozsudek ze dne 7. června 2007, Wunenburger v. Komise, C-362/05 P, Sb. rozh., EU:C:2007:322, bod 42 a citovaná judikatura).

30 Navíc uznání protiprávnosti napadeného aktu nemůže sice samo o sobě napravit škodu ani zásah do soukromého života, avšak může rehabilitovat dotyčného či představovat formu nápravy morální újmy, kterou utrpěl v důsledku této protiprávnosti, a odůvodnit tak trvání jeho právního zájmu na řízení. V této souvislosti okolnost, že zrušení předmětných omezujících opatření bylo definitivní, nebrání dalšímu trvání právního zájmu na řízení v souvislosti s účinky aktů, které uložily tato opatření, v období mezi dnem jejich vstupu v platnost a dnem, kdy byla zrušena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise, C-239/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:331, body 70 až 72 a 82).

31 V projednávané věci je třeba konstatovat, jak uvedl žalobce v odpovědi na otázky Tribunálu i na jednání, aniž mu Rada oponovala, že byl a v současnosti je na Ukrajině politicky činný. Jeho veřejné označení – zařazením jeho jména na seznam – za osobu, proti níž je na Ukrajině vedeno trestní řízení v souvislosti se zneužitím prostředků, může tudíž zejména narušit jeho dobrou pověst politika.

32 Je proto třeba uzavřít, že žalobce má nadále – i navzdory zrušení omezujících opatření vůči němu – právní zájem na pokračování v řízení.

K věci samé

33 Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů. První z nich vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou právní ochranu. Druhý vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Třetí vychází z nedodržení kritérií určování osob, na něž se vztahují dotčená omezující opatření stanovená napadeným rozhodnutím a napadeným nařízením. Čtvrtý vychází z nesprávných skutkových zjištění a pátý ze zásahu do práva na vlastnictví.

34 Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve třetí žalobní důvod.

35 Na podporu třetího žalobního důvodu žalobce v podstatě uvádí, že přijetí omezujících opatření vůči němu není v souladu s kritérií určování osob, na něž se vztahují tato opatření stanovená napadenými akty. Tvrdí, že není prokázána ani jeho odpovědnost za zneužití státních prostředků ani že proti němu bylo vedeno trestní řízení nebo byl vyšetřován v souvislosti s těmito činy, a dále že nezákonný převod zpronevěřených prostředků do zahraničí představuje trestný čin odlišný od trestného činu uvedeného ve zmíněných aktech, tedy od zneužití prostředků.

36 Podstatou této žalobcovy argumentace je zpochybnit opodstatněnost zařazení jeho jména na seznam.

37 Rada tvrdí, že článek 1 napadeného rozhodnutí nelze vykládat tak, že se vztahuje jen na osoby, u nichž byla vina za zneužití státních prostředků prokázána soudním rozhodnutím, a dále že nezákonný převod zpronevěřených státních prostředků do zahraničí může být součástí samotného trestného činu zneužití prostředků.

38 Je nutno připomenout, že ačkoli má Rada v souvislosti s obecnými kritérii, které je třeba při přijímání omezujících opatření zohlednit, širokou posuzovací pravomoc, účinnost soudní kontroly zaručené v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vyžaduje, aby se unijní soud při přezkumu legality důvodů, o které se opírá rozhodnutí o zařazení jména určité osoby na seznam osob, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, nebo o ponechání jména takové osoby na tomto seznamu, ujistil o tom, zda se toto rozhodnutí, které má ve vztahu k ní charakter individuálního rozhodnutí, opírá

o dostatečně pevný skutkový základ. To znamená ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého uvedené rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podloženy dostatečně přesným a konkrétním způsobem (viz rozsudek ze dne 21. dubna 2015, Anbouba v. Rada, C-605/13 P, Sb. rozh., EU:C:2015:248, body 41 a 45 a citovaná judikatura).

39 V projednávané věci kritérium stanovené v čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí stanoví, že omezující opatření se přijímají vůči „osobám určeným jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků“.

40 Jméno žalobce bylo na seznam zařazeno z důvodu, že je „[o]sob[ou], proti níž je na Ukrajině vedeno trestní řízení za účelem vyšetření trestných činů v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí“. Z uvedeného vyplývá, že Rada považovala žalobce přinejmenším za osobu, vůči níž bylo vedeno vyšetřování nebo předběžné šetření, které (prozatím) nevedlo k formálnímu vznesení obvinění.

41 Na podporu zařazení jména žalobce na seznam odkazuje Rada na dopis ze dne 3. března 2014, v němž se uvádí, že „[u]krajinské donucovací orgány zahájily řadu trestních řízení na základě trestných činů spáchaných bývalými vysoce postavenými představiteli“, mezi nimiž je uveden žalobce. V dopise je dále ve velmi obecné rovině sděleno, že na základě předmětného vyšetřování „bylo možné prokázat zneužití vysokých částek státních prostředků a jejich následný nezákonný převod do zahraničí“.

42 S ohledem na spis v dané věci je dopis ze dne 3. března 2014 jediným z důkazů předložených Radou v průběhu tohoto řízení, který je starší než napadené rozhodnutí i napadené nařízení. Legalitu uvedených aktů bude tudíž třeba posuzovat vzhledem k tomuto jedinému důkazu.

43 Je tudíž třeba ověřit, zda dopis ze dne 3. března 2014 představuje důkaz postačující k podepření závěru, že žalobce určen „jako osob[a] odpovědn[á] za zneužití ukrajinských státních prostředků“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí.

44 Dopis ze dne 3. března 2014 přitom – přestože pochází, jak zdůrazňuje Rada, od vysoce postaveného soudního orgánu třetí země, a sice od Nejvyššího státního zastupitelství Ukrajiny – obsahuje jen povšechné tvrzení, že žalobce byl spolu s dalšími bývalými vysoce postavenými představiteli vyšetřován pro nijak blíže nespecifikované trestné činy zneužití státních prostředků a související s nezákonným převodem těchto prostředků do zahraničí. Tyto trestné činy ani odpovědnost žalobce za ně nijak blíže neupřesňuje.

45 Stran tvrzení Rady učiněných před Tribunálem, podle kterých bylo šetření vůči žalobci zahájeno nevyhnutelně na základě informací získaných blíže nespecifikovaným vyšetřováním vedeným před zahájením onoho šetření, je dále nutné konstatovat, že jde jen o pouhé dohady. V této souvislosti je třeba připomenout, že rozhodnutí týkající se přijetí omezujících opatření ve smyslu článku 29 SEU není přijímáno v odpověď na žádost orgánů dotyčné třetí země, nýbrž je samostatným opatřením přijatým za účelem dosažení cílů unijní společné zahraniční a bezpečnostní politiky. V případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu prokázat, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, Sb. rozh., EU:C:2013:518, body 120 a 121, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:775, body 65 a 66).

46 Je pravda, jak podotýká Rada, že Tribunál v kontextu uplatňování omezujících opatření konstatoval, že označení určité osoby jako osoby odpovědné z trestného činu nemusí nutně znamenat odsouzení za takový trestný čin (rozsudky ze dne 5. března 2015, Ezz a další v. Rada, C-220/14 P, Sb. rozh., EU:C:2015:147, bod 72, a ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, Sb. rozh., EU:T:2014:93, body 57 až 61).

47 Z rozsudků citovaných výše v bodě 46 ovšem vyplývá, že v kontextu věcí, ve kterých byly vydány, bylo vůči žalobcům vydáno alespoň usnesení nejvyššího státního zástupce dotyčné třetí země, na jehož základě měl být zabaven jejich majetek a které bylo schváleno trestním soudem (rozsudek Ezz a další v. Rada, bod 42 výše, EU:T:2014:93, bod 132). Omezující opatření byla tudíž vůči žalobcům dotčeným v uvedených věcech uplatňována na základě konkrétních skutečností, se kterými byla Rada obeznámena.

48 V projednávané věci je přitom nutné shledat, že Rada nedisponuje informacemi o skutcích či o jednáních, které ukrajinské orgány konkrétně vytýkají žalobci, a že dopis ze dne 3. března 2014, na který poukazuje, nemůže ani tehdy, když je posuzován nikoli izolovaně, nýbrž s ohledem na jeho kontext, představovat dostatečně pevný skutkový základ ve smyslu judikatury citované výše v bodě 38 pro zařazení jména žalobce na seznam z důvodu, že byl určen „jako osob[a] odpovědn[á]“ za zneužití státních prostředků.

49 Kromě toho další důkazy z doby po přijetí napadených aktů a předložené Radou prokazují, že vůči žalobci bylo vedeno předběžné šetření zahájené až po přijetí těchto aktů, a sice v den jejich zveřejnění. Není tudíž prokázáno ani jen to, že by vůči žalobci bylo v okamžiku přijímání napadených aktů vedeno skutečné „trestní řízení“, byť jen ve fázi pouhého předběžného šetření. Z uvedeného vyplývá, že zařazení jména žalobce na seznam coby „[o]sob[y], proti níž je […] vedeno trestní řízení“, je nesprávné. Rada navíc na otázku položenou na jednání a týkající se zpětvzetí omezujících opatření vůči žalobci neposkytla žádné vysvětlení odůvodňující toto zpětvzetí.

50 S ohledem na vše výše uvedené nesplňuje zařazení jména žalobce na seznam kritéria určování osob, na něž se vztahují dotčená omezující opatření stanovená napadeným rozhodnutím.

51 Třetímu žalobnímu důvodu je proto třeba vyhovět a napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobce, zrušit.

52 Z týchž důvodů musí být zrušeno napadené nařízení v rozsahu, v němž se týká žalobce.

53 Vzhledem k tomu, že třetí žalobní důvod je opodstatněný, je třeba žalobě vyhovět, aniž je nutné rozhodovat o ostatních žalobních důvodech.

54 Navíc vzhledem k tomu, že v návaznosti na rozhodnutí 2015/364 a na prováděcí nařízení 2015/357 není již jméno žalobce uvedeno na seznamu osob, na něž se vztahují omezující opatření, není namístě rozhodovat o otázce zachování účinků napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobce.

K nákladům řízení

55 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

56 Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

57 Kromě toho čl. 138 odst. 1 jednacího řádu upřesňuje, že orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát),

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině a nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině se v rozsahu, v němž se týkají Andrije Portnova, zrušují.**

2) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Andrijem Portnovem.**

3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Berardis Czúcz Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 26. října 2015.

Podpisy.